

KAPITOLA TŘETÍ

Scarlett

S Dahliiným hrobem bylo něco v nepořádku. Ale když se Scarlett spolu se svou Malou sestrou dívala na náhrobek rodiny Everlyových, nedokázala přesně určitě co.

„Nemůžu uvěřit, že je vážně pryč.“ Vивиin hlas zněl v poklidu hřbitova tichounce. Na stejném hřbitově, kde Scarlett Vivi a ostatní prvačky jakožto novopečené Kappy vypekla během jejich prvního vstupního rituálu. Zdálo se, jako by od té doby uplynula už celá věčnost.

Na zemi u paty náhrobního kamene se vršily kupičky květin. Byly všelijaké, od drahých, profesionálně naaranžovaných pugétů až po drobné svazečky lučního kvítí, které ručně natrhali studenti Westerly. A pak jí došlo, co bylo mezi liliemi, hvozdíky a dalšími květinami špatně. Růžové růže.

„Růžové růže nesnášela,“ řekla Scarlett rozrušeně.

„Růže má přece každý rád,“ opáčila Vivi automaticky, okamžitě se ale rozhodla to vzít zpátky. „Promiň, nechtěla jsem...“

Scarlett ale neměla na Viviiny omluvy čas: už klečela na

zemi a sbírala ty urážlivé květiny z hrobu. Vivi si přiklekla k ní a položila jí ruku na loket, aby ji zadržela.

„Scar, no tak... je to v pohodě...“

Překvapeně vzhlédla k Vivi. Překvapilo ji, jak ji to rozrušilo, i to, že Vivi – kterou jakožto kandidátku na přijetí do sesterstva při prvním pohledu ztratila – se nějakou shodou náhod stala její nejbližší důvěrnicí. Jedinou nejlepší kamarádkou, která jí zbývala. V krku měla obrovský, bolavý knedlík. Scarlett zaťala zuby.

Pokud k sobě měla být brutálně upřímná, nešlo ani tak o to, že tu byly nesprávné kytky: šlo o to, že Dahlia tu nebyla. Scarlett ještě pevněji sevřela růže, které posbírala, zhoupla se dozadu a dosedla do vlhké trávy.

„Hele, mohly bychom je položit na nějaký z těch opuštěných hrobů,“ navrhla Vivi jemně. Zatímco si je od Scarlett přebírala, předsedkyně zírala na záplavu vzkazů. Některé byly děkovné, v dalších studenti, spolky a paní z jídelny Dahlii vzkazovali, jak jim chybí a jak ji měli rádi. Každý na Westerly Dahlii znal. Nebo si to aspoň myslel.

Jeden konkrétní vzkaz ji zaujal víc než ostatní. Ležel vedle několika zbylých růží u Dahliina náhrobního kamene. Scarlett ho zvedla. Byl napsaný na zeleném kousku papíru elegantním písmem. Stálo na něm jen: *Víme, žeš to byla ty.* Scarlett se zachvěla.

Dahlia vždycky stavěla Kappu na první místo. Byla to skvělá vůdkyně. Používala svou magii po troškách ve školním kampusu, aby podpořila přívětivost vůči Kappě. Nebo její vliv. Nebo moc. Možná někdo opravdu tušil, jak vypočítává doopravdy uměla být.